31997L0055

L 290/18 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 23.10.1997

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/55/ES
ze dne 6. října 1997,
kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [2],

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy [3], s ohledem na společný záměr schválený dohodovacím výborem dne 25. června 1997,

(1) vzhledem k tomu, že jedním z hlavních cílů Společenství je dotvoření vnitřního trhu; že musí být přijata opatření zajišťující plynulý chod tohoto trhu; že vnitřní trh představuje prostor, který nemá vnitřních hranic a v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

(2) vzhledem k tomu, že dotvoření vnitřního trhu bude znamenat ještě širší okruh nabídky; že spotřebitelé mohou a musejí co možná nejvíce využívat vnitřní trh a že reklama je velmi důležitým prostředkem otevírajícím skutečná odbytiště pro veškeré zboží a služby v celém Společenství a základní ustanovení upravující formu a obsah srovnávací reklamy musejí být jednotná a podmínky využívání srovnávací reklamy v členských státech musejí být harmonizovány; že naplnění těchto podmínek pomůže objektivně objasnit přednosti různých srovnatelných výrobků; že srovnávací reklama může také podněcovat soutěžení mezi dodavateli zboží a služeb ku prospěchu spotřebitelů;

(3) vzhledem k tomu, že právní a správní předpisy jednotlivých členských států týkající se srovnávací reklamy se značně odlišují; že reklama překračuje hranice a je přijímána na území jiných členských států; že schválení nebo zákaz srovnávací reklamy podle rozdílných vnitrostátních právních předpisů může být překážkou volného pohybu zboží a služeb a narušovat hospodářskou soutěž; že zejména podniky mohou být vystaveny formám reklamy vyvinutým soutěžiteli, na něž nemohou odpovědět stejnými prostředky; že musí být zajištěn volný pohyb služeb v oblasti srovnávací reklamy; že Společenství je povoláno, aby napravilo tuto situaci;

(4) vzhledem k tomu, že šestý bod odůvodnění směrnice 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o sbližování právních a správních přepisů členských států týkajících se klamavé reklamy [4] stanoví, že po harmonizaci vnitrostátních ustanovení na ochranu proti klamavé reklamě „je třeba se ve druhé etapě na základě příslušných návrhů Komise zabývat… v případě potřeby rovněž srovnávací reklamou“;

(5) vzhledem k tomu, že bod 3 písm. d) přílohy k usnesení Rady ze dne 14. dubna 1975 o předběžném programu Evropského hospodářského společenství pro politiku ochrany a informovanosti spotřebitele [5] zahrnuje právo na informace mezi základní práva spotřebitele; že toto právo je potvrzeno usnesením Rady ze dne 19. května 1981 o druhém programu Evropského hospodářského společenství pro politiku ochrany a informovanosti spotřebitele [6], jejíž příloha v bodě 40 výslovně pojednává o informovanosti spotřebitele; že srovnávací reklama, pokud srovnává základní, důležité, ověřitelné a charakteristické rysy a není klamavá, může být oprávněným prostředkem k informování spotřebitele v jeho zájmu;

(6) vzhledem k tomu, že je žádoucí vytvořit obecnou definici srovnávací reklamy zahrnující všechny její formy;

(7) vzhledem k tomu, že by měly být, pokud jde o srovnání, stanoveny podmínky dovolené srovnávací reklamy, aby se určilo, jaká jednání v oblasti srovnávací reklamy mohou narušit soutěž, způsobit újmu soutěžitelům a negativně

---

(1) Úř. věst. C 180, 11.7.1991, s. 14 a Úř. věst. C 136, 19.5.1994, s. 4.
(2) Úř. věst. C 49, 24.2.1992, s. 35.
(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. listopadu 1992 (Úř. věst. C 337, 21.12.1992, s. 142), společný postoj Rady ze dne 19. března 1996 (Úř. věst. C 219, 27.7.1996, s. 14) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 23. října 1996 (Úř. věst. C 347, 16.11.1996, s. 69). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. září 1997 a rozhodnutí Rady ze dne 15. září 1997.
(4) Úř. věst. L 250, 19.9.1984, s. 17.
(5) Úř. věst. C 92, 25.4.1975, s. 1.
(6) Úř. věst. C 133, 3.6.1981, s. 1.

ovlivnit spotřebitelovu volbu; že tyto podmínky dovolené reklamy musí zahrnovat kritéria objektivního srovnání znaků zboží a služeb;

(8) vzhledem k tomu, že by mělo být možné pouhé srovnání ceny zboží a služeb, pokud takové srovnání respektuje určité podmínky, zejména že nesmí být klamavé;

(9) vzhledem k tomu, že ve snaze zabránit užívání srovnávací reklamy nesoutěžním a nepoctivým způsobem by mělo být dovoleno pouze srovnávání mezi konkurujícím zbožím a službami, jež slouží stejným potřebám nebo jsou určeny ke stejnému účelu;

(10) vzhledem k tomu, že mezinárodní úmluvy o autorském právu, jakož i vnitrostátní předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti se použijí v případě uvedení nebo převzetí výsledků srovnávacích testů prováděných třetími osobami ve srovnávací reklamě;

(11) vzhledem k tomu, že podmínky srovnávací reklamy se musí vzájemně doplňovat a být respektovány jako celek; že v souladu se Smlouvou je volba formy a prostředků plnění těchto podmínek ponechána členským státům, pokud nejsou již stanoveny touto směrnicí;

(12) vzhledem k tomu, že tyto podmínky by měly zejména přihlížet k ustanovením vyplývajícím z nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin [1], zejména k jeho článku 13 i k ostatním předpisům Společenství přijatým v oblasti zemědělství;

(13) vzhledem k tomu, že článek 5 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách [2] přiznává majiteli zapsané známky výlučné právo, které obsahuje zejména právo zakázat všem třetím osobám používat v obchodním styku označení totožné s ochrannou známkou nebo jí podobné pro zboží nebo služby stejného druhu nebo popřípadě pro další zboží;

(14) vzhledem k tomu, že však může být nezbytné, ve snaze učinit srovnávací reklamu účinnou, identifikovat zboží nebo služby soutěžitele odvolávkou na jeho ochrannou známku nebo jeho obchodní firmu;

(15) vzhledem k tomu, že takové použití ochranné známky, obchodní firmy nebo jiného rozlišovacího znaku jiného soutěžitele neporušuje toto výlučné právo v případech, že jsou dodrženy podmínky stanovené touto směrnicí a je-li jeho cílem pouze mezi nimi rozlišit a objektivně tak vyzdvihnout rozdíly;

(16) vzhledem k tomu, že by mělo být stanoveno, že soudní nebo správní řízení uvedená v článcích 4 a 5 směrnice 84/450/EHS lze použít pro přezkoumání srovnávací reklamy, která nesplňuje podmínky stanovené touto směrnicí; že podle šestnáctého bodu odůvodnění citované směrnice dobrovolná kontrola prováděná samosprávnými orgány, která se zaměřuje na odstranění klamavé reklamy, může předejít správnímu nebo soudnímu řízení, a měla by být proto podporována; že článek 6 se ve stejné míře vztahuje na nedovolenou srovnávací reklamu;

(17) vzhledem k tomu, že vnitrostátní samosprávné orgány mohou koordinovat svou činnost prostřednictvím sdružení nebo organizací ustavených na úrovni Společenství a mimo jiné prošetřovat stížnosti přesahující hranice jednoho státu;

(18) vzhledem k tomu, že článek 7 směrnice 84/450/EHS umožňující členským státům, aby zachovaly nebo přijaly ustanovení zajišťující rozsáhlejší ochranu spotřebitele, osob provozujících obchod, živnost nebo řemeslo nebo vykonávajících svobodné povolání a široké veřejnosti, se nemůže vztahovat na srovnávací reklamu, protože cílem změny uvedené směrnice je stanovit podmínky dovolené srovnávací reklamy;

(19) vzhledem k tomu, že srovnání představující zboží nebo služby jako napodobeninu nebo reprodukci zboží nebo služeb opatřených chráněnou známkou nebo obchodní firmou, nebude pokládáno za splňující podmínky dovolené srovnávací reklamy;

(20) vzhledem k tomu, že tato směrnice se nijak nedotýká předpisů Společenství o reklamě určených výrobků nebo služeb ani omezení nebo zákazů reklamy v určitých sdělovacích prostředcích;

(21) vzhledem k tomu, že v případě, kdy členský stát v souladu s ustanoveními Smlouvy zakáže reklamu určitého zboží nebo služeb, může být tento zákaz, ať už byl vydán přímo nebo orgánem či organizací mající pravomoc podle

[1] Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1.
[2] Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím 92/10/EHS (Úř. věst. L 6, 11.1.1992, s. 35).

právních předpisů tohoto členského státu upravovat výkon obchodu, živnosti nebo řemesla či svobodného povolání, rozšířen na srovnávací reklamu;

(22) vzhledem k tomu, že členské státy nejsou nuceny povolit srovnávací reklamu na zboží nebo služby, pro něž v souladu s ustanoveními Smlouvy zachovávají nebo vydávají zákaz, včetně zákazu marketingových metod nebo reklamy zaměřené na skupiny spotřebitelů vyžadujících zvláštní ochranu; že členské státy mohou v souladu s ustanoveními Smlouvy zachovat nebo vydat zákazy či omezení použití srovnání v reklamě na služby svobodných povolání, ať již tyto zákazy nebo omezení byly vydány přímo nebo orgánem či organizací odpovědnými podle práva členských států za úpravu výkonu svobodného povolání;

(23) vzhledem k tomu, že úprava srovnávací reklamy za podmínek stanovených touto směrnicí je nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu, a proto je postup na úrovni Společenství nezbytný; že přijetí směrnice je vhodným nástrojem, neboť stanoví jednotné obecné zásady, ale ponechává na členských státech, aby si zvolily formu a prostředky přiměřené pro dosažení těchto cílů; že to je v souladu se zásadou subsidiarity,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 84/450/EHS se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Rady ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě“.

2. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Účelem této směrnice je chránit spotřebitele, osoby provozující obchod, živnost, nebo řemeslo nebo vykonávající svobodné povolání, jakož i zájmy široké veřejnosti proti klamavé reklamě a jejím nekalým účinkům, a stanovit podmínky, za nichž je dovolena srovnávací reklama.“

3. V článku 2 se vkládá nový bod, který zní:

„2a ‚srovnávací reklamou‘ se rozumí každá reklama, která výslovně nebo nepřímo označuje soutěžitele nebo zboží či služby nabízené soutěžitelem;“

4. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

1. Srovnávací reklama, pokud jde o srovnání, je dovolena při splnění následujících podmínek:

a) není klamavá ve smyslu čl. 2 bodu 2, čl. 3 a čl. 7 odst. 1;

b) srovnává zboží nebo služby, jež slouží stejným potřebám nebo jsou zamýšleny pro stejný účel;

c) objektivně srovnává jeden nebo více základních, důležitých, ověřitelných a charakteristických rysů tohoto zboží nebo těchto služeb, mezi nimiž může být i cena;

d) nevyvolává na trhu nejasnost v rozlišení mezi inzerentem reklamy a soutěžitelem anebo mezi ochrannými známkami, obchodními firmami, jinými rozlišovacími znaky, zbožím nebo službami inzerenta reklamy a soutěžitele;

e) nemá za následek oslabení důvěry nebo hanobení ochranné známky, obchodní firmy, jiného rozlišovacího znaku, zboží, služeb, činností nebo postavení soutěžitele;

f) u výrobků s označením původu se vždy odvolává na výrobky se stejným označením;

g) protiprávně netěží z dobré pověsti ochranné známky, obchodní firmy nebo jiných rozlišovacích znaků soutěžitele anebo označení původu konkurujících výrobků;

h) nepředstavuje zboží nebo službu jako napodobeninu nebo reprodukci jiného zboží či služby, nesoucích chráněnou známku nebo chráněná obchodní firma.

2. Jakékoli srovnání, poukazující na zvláštní nabídku, musí jasně a jednoznačně uvést datum, kdy nabídka končí, popřípadě skutečnost, že platí do vyčerpání zásob zboží nebo nabídky služeb, a pokud zvláštní nabídka ještě nezačala, datum začátku období, během něhož zvláštní cena nebo jiné zvláštní podmínky budou platit.“

5. V čl. 4 odst. 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„1. Členské státy budou zajišťovat v zájmu spotřebitelů, soutěžitelů i celé veřejnosti přiměřené a účinné prostředky k potírání klamavé reklamy a dbát na dodržování ustanovení o srovnávací reklamě.

Tyto prostředky musí zahrnovat právní předpisy, jež umožní osobám nebo organizacím, které mají podle vnitrostátních právních předpisů oprávněný zájem na zákazu klamavé reklamy nebo na úpravě srovnávací reklamy, aby:

a) podaly ohledně takové reklamy žalobu; nebo

b) napadly takovou reklamu u správního orgánu, který je příslušný rozhodovat o stížnostech nebo dát podnět k zahájení příslušného soudního řízení.“

6. V článku 4 se odstavec 2 mění takto:

a) v prvním pododstavci se odrážky nahrazují tímto:

„— nařídily zastavení nebo zahájily příslušné soudní řízení, které přikazuje zastavení klamavé reklamy nebo nedovolené srovnávací reklamy, nebo

— pokud klamavá reklama nebo nedovolená srovnávací reklama nebyla dosud uveřejněna, avšak k jejímu uveřejnění má bezprostředně dojít, zakázaly takovou reklamu nebo zahájily příslušné řízení směřující k jejímu zákazu,“

b) ve třetím pododstavci se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Nadto členské státy mohou udělit soudům nebo správním orgánům pravomoci zmocňující je k tomu, aby za účelem odstranění přetrvávajících vlivů klamavé reklamy nebo nedovolené srovnávací reklamy, jejíž zastavení bylo nařízeno konečným rozhodnutím, mohly:“

7. Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Tato směrnice nevylučuje dobrovolnou kontrolu klamavé nebo srovnávací reklamy prováděnou samosprávnými subjekty a podporovanou členskými státy, ani možnost osob nebo organizací uvedených v článku 4 odvolat se k těmto subjektům, jsou-li vedle řízení před těmito subjekty přípustná i soudní nebo správní řízení uvedená v článku 4.“

8. V článku 6 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) požadovat na zadavateli reklamy, aby prokázal správnost skutkových tvrzení obsažených v reklamě, jestliže se takový požadavek, s ohledem na oprávněné zájmy zadavatele reklamy a jiného účastníka řízení, jeví jako přiměřený vzhledem k okolnostem daného případu, a v případě srovnávací reklamy pak vyžadovat od zadavatele reklamy provedení takových důkazů v krátké lhůtě; a“.

9. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Tato směrnice nebrání členským státům, aby zachovaly nebo přijaly opatření zajišťující v oblasti klamavé reklamy rozsáhlejší ochranu spotřebitele, osob provozujících obchod, živnost, řemeslo nebo vykonávajících svobodné povolání i široké veřejnosti.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na srovnávací reklamu, pokud jde o srovnání.

3. Ustanovení této směrnice se použijí, aniž jsou dotčeny předpisy Společenství o reklamě určených výrobků nebo služeb nebo omezení či zákaz reklamy ve vybraných sdělovacích prostředcích.

4. Ustanovení této směrnice týkající se srovnávací reklamy nezavazují členské státy, které v souladu s ustanoveními Smlouvy zachovají nebo vydají zákaz reklamy pro určité zboží nebo služby, ať již je uložen přímo nebo subjekty odpovědnými podle práva členských států za úpravu výkonu obchodu, živnosti nebo řemesla či svobodného povolání, k tomu, aby povolily srovnávací reklamu pro toto zboží nebo tyto služby. Pokud jsou tyto zákazy omezeny na určité sdělovací prostředky, vztahuje se tato směrnice na ty sdělovací prostředky, jichž se tyto zákazy netýkají.

5. Žádné ustanovení této směrnice nebrání členským státům, aby v souladu s ustanoveními Smlouvy zachovaly nebo vydaly zákaz nebo omezení použití srovnání v reklamě na služby svobodných povolání, ať již jsou uloženy přímo nebo subjekty odpovědnými podle práva členských států za úpravu výkonu svobodného povolání.“

Článek 2

Režim stížností

Komise prozkoumá možnost zavedení účinných prostředků k řešení stížností v oblasti srovnávací reklamy přesahující hranice jednoho státu. Do dvou let ode dne vstupu směrnice v platnost Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích provedeného průzkumu včetně případných návrhů.

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 30 měsíců od jejího vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 6. října 1997.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
J. M. GIL-ROBLES	J. POOS